

[M. C. Jensen.]

fremstille et Forslag om Tilskud til Præmierne for Ulykkesforsikring paa 200 000 Kr. til Dækning af Hjælpen til de mange Enker, der sidder tilbage efter Efteraarstormenes Ulykker — vil have forhøjet Bidragene fra Arbejdsgiverne inden for Fiskeriet, lige saa vel som inden for andre Erhvervsgræne, til 15 Kr. Jeg vil meget fraraade, at man gaar dertil. Jeg ved, hvordan Forholdet ligger ude i Landet, ogsaa hos de saakaldte — lad mig sige det saadan — de saakaldte Arbejdsgivere. De er næsten ikke i Stand til at faa betalt den ordinære Ulykkesforsikringspræmie. Der indbetales nu ca. 12 000 Kr. til Arbejdsløsheds-kassen igennem Ulykkesforsikringspræmierne, og det er med en Sats af 4 Kr. 50 Øre pr. forsikret Arbejder. Jeg ser vel, at der i Lovforslaget staar, at for saa vidt angaar to Arbejdere i hvert Foretagende, kan Bidraget nedsættes til 7 Kr. 50 Øre pr. Helaarsarbejder, men det er dog alligevel næsten 100 pCt.s Forhøjelse. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Socialminister: Er der ikke en Mulighed for, at man under de særlige Omstændigheder, hvori dette Erhverv befinder sig, kunde holde dem helt uden for denne Betalingsregel? Og hvis der ikke er Mulighed derfor, kan der da ikke være Mulighed for, at de tages i Klasse med Land- og Skovarbejdere? Jeg synes, der vil være Grund dertil.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden er en Tilbygning til Hovedbygningen. Ja, men Hovedbygningen har en Skævhed, og dersom man, naar man opfører Tilbygningen, bygger videre paa denne Skævhed, vil Tilbygningen aldrig kunne holde. Jeg vil tilraade, at man ved denne Lejlighed retter Skævheden op, undersøger Forholdene, som de foreligger for dette Erhverv, og derefter vurderer, om der er skellig Grund til at fortsætte paa den Maade, at der skal betales til en Arbejdsløshedskasse, naar der inden for det paagældende Erhverv ikke findes arbejdsløse. Jeg har før nævnt og vil gerne gentage, at der findes een Arbejdsløshedskasse inden for Erhvervet; om den er offentlig anerkendt eller ikke, tør jeg ikke sige bestemt; jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Socialminister heller ikke er helt paa det rene dermed.

Jeg haaber, at det Udvalg, der skal beskæftige sig med Lovforslaget, ogsaa vil beskæftige sig med de Synspunkter, jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Regeringspartiernes Ordførere for deres velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg har jo ikke lige saa megen Grund til at takke Oppositionspartiernes Ordførere, men sætter dog Pris paa, at man i alt Fald giver Tilsagn om Forhandlingsvilje. Jeg husker fra 1927, at det ikke saadan uden videre var muligt at faa Tilsagn herom fra de paagældende Partiers Ordførere, dengang de var i Stand til at gennemføre, hvad de vilde, idet de havde Flertal i begge Rigsdagens Ting.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) begyndte med at tale om, at Regeringen hermed havde maattet erkende Skibbrudet paa Løfterne fra 1929. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem vil erkende, at Vilkaarene fra 1929 til i Dag er saa ændrede, at man ikke kan drage nogen virkelig Sammenligning. Ellers maatte det ærede Medlem drage en Sammenligning ogsaa for Landbrugets Vedkommende og hævde, at Landbruget skulde være i Stand til at holde sig paa Standarden fra 1929; hvis man ikke var det, var det et Skibbrud for Landbruget. Jeg ved, at det ærede Medlem har for megen Realitetssans til, at han selv tror paa, at den Fremstilling, han her gav, bunder dybt i hans Overbevisning.

Det ærede Medlem hævdede, at Arbejdsløshedsloven med den her foreslaaede Ændring vilde faa en mindre neutral Karakter, end Loven har haft. Det bestrider jeg. Det har været muligt for en lang Række Sognekommuner at benytte den gældende Lovs § 17, 2det Stykke, paa en saadan Maade over for de arbejdsløse ved, at Kommunen gjorde sig selv til Arbejdsgiver, at man har budt dem Vilkaar for Arbejde, der praktisk talt laa nede ved Understøttelsesgrænsen, og forlangt, at de skulde udføre Arbejde, der skulde udføres, og som Kommunerne havde Brug for. Det har aldrig været Hensigten, at Kommunerne skulde kunne benytte denne Bestemmelse paa den Maade. Hvis en lang Række Sognekommuner ikke netop havde misbrugt Lovens Bestemmelser, vilde der formentlig ikke være fremkommet Forslag til Ændring nu. Der fastslaas kun den ganske naturlige Ting, at hvor der faktisk eksisterer en Overenskomst, Landsoverenskomst, Landsdelsoverenskomst eller lokal Overenskomst, er ogsaa Kommunen, selv om den gør sig til Arbejdsgiver i Stedet for at give Arbejdet i Entreprise, med Hensyn til Betalingen for Arbejdet stillet paa samme Maade som Entreprenøren. Deri synes